

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

Antonius Verlus Vice[n]tinus christianis salute[m]. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Antonius Tertius Alcedinus christiano salutē. Possemus (et merito quidē) ingi-
titudinis ac inuidie nota suggillari: quū oīum pene auctoꝝ volumina in mediū p-
dierint: si catalogū serōnū: tā concinnū: elegā: luculentū: et rarū: ut fere vnicū op-
tibus eodem cū auctore facturā: in lucē pariter non ederemus: et eo amplius: q̄ et
ipsūmet artificis manu fidelē habem⁹ archetypū. Adcirco: cū ut fidei nre codu-
cibile quicq̄ agerem⁹: tum et apprimere torquēda in nos tanq̄ laudis aliene inter-
ceptores: iacula declinarem⁹. Hunc quoq̄ nobis mō accuratissime recognitū plurib⁹ exēplari-
bus effigendū curauim⁹: tot labores et exactas lucubraciones: q̄ ut extingere baccen⁹ delituerāt:
ab interitu vendicaturū. Qd̄ oībus perutile: et multis fore nō iniucundū arbitramur: nec pigere
eos: qui superno calent igne: hūc mystico dnoq̄ codici boni aliqd̄ oca tritū ire: ut hinc discere
valeant et hīce religioseq̄ viuere: quū nulla aut rara sit tam remota: tam abstrusa barbaries: cui
nature vel dei nutu aliqua: quīs erronea: religio nō collatur. Quā ut omittamus assy⁹: os: egypti⁹
ptios: hebreos: quib⁹ semp̄ cure fuit ut pōtiffices imperarēt: quāsi fecerint romani patres: quo
cultu: qua reuerētia excoluerint: et decē principū filijs senatus cōsulio et pariter: ut ita dicā: vica-
tīm destinatis: sacroꝝ disciplina imbuēdis: ex priuaris etiā duob⁹ lucijs petilio et aluano: caio
fabio lacris onusto: satis luculēter habem⁹. Et ut cetera nō obsecramus: nō ne ex vmbilico bar-
barie sublatū ebūr melitā remisit mansuissa: Quozsum hec: p̄fecto ut intelligam⁹: quod nos de-
ceat: q̄b⁹: bone deus: indubitabilis ac vera religio est p̄palata. Constat̄er incūbendū est: sedulo
riteq̄ deo famulandū. Hinc effi luxuriat vectigalia: floret vrbes: p̄cerra pullulat soboles: oīa ad
vota succedūt: et hoc ipso nō latuit quiritēs: qui semp̄ oīa post religione dixerūt: dñs curiose li-
bando: se oībi posse imperare nō dubitantes. qd̄ nisi fecerimus: eā aspernātes: ecce sirio torref-
himus. degenerat p̄gentes. irrepūt pestes. diruta facēt mensa. cuncta ruunt in p̄ceps. et quod
miserabilis est: illibata nūq̄ seruat pudicitia. Hanc ob causam potitioꝝ puberes perisse:
breui in semet manū vertisse: et varrone cōsule ad cānas infeliciter dimicātū: senatorū patres
vere et optime iudicārūt. diuina differ̄ ira nō irritat. Etā agere nobis nosmetipsi consulamus.
perimus p̄fecto in dies perim⁹. nec vīte certā habemus horā. diuinit̄ isq̄ litteris vacandū est:
quibus celū expugnare instruamur: vbi eternā feliceq̄ vitā degam⁹. Nō desunt quidē libri: qui
hac de re nos affatim instruat: sed q̄ lenius excitent: ardentius exortent: et exēpla que emulari
debeamus magis idonea subiciāt oculis: aliunde magis: q̄ ex his voluminib⁹ decerpere non
possumus: que cōcinnā hystoriaz annexione: vitas sanctorū oīum: sic inuētū facillimas: ut in pre-
fatione duodecimi hui⁹ innotescit: tā succincte ras perfecte per anni curricula cōplectunt: vbi
nihil nō excultū: nihil probatissimū: vīroꝝ auctoritatib⁹ non fulcītū enarrat: et ne doctissimū:
quidē debeāt respicere: qui tamen si ferulis subtraxerint man⁹: et aliunde didicerint: et scēt tamē
hic bene viuere. nā bonitate nō doctria tñ vēdicat celū: ut illd̄. In doctri rapit̄ celū: cū scētis
mergimur in profundū. Discant p̄terea et fidelib⁹ inesse vim animi nō exiguā: ut nō viteri⁹ tā
topere penelopes: aut lucretie pudicitia p̄dicēt: se uole cōstantiā intrētur: et at̄si fidē super
astra tollāt. Intelligēt christicolos occidi posse nō supari. cesariū immanitates parū valere: inter
miranda obstupescere: et profiteri: se orbem posse vincere: nō aīos. Equid sunt hec e gregia fa-
cina: turres et fides nostre mollissima: non inspicenda: minime quidē: quū p̄cipue sint nulle
domus: nulle vrbes: nulle nationes nisi Christo rebelles: que hinc aliqd̄ emolumentū sibi adpiscit
non valeant. Quā facile: qui per tēpla declamationib⁹ insudāt: hīs auctoritatibus et exemplis
regiā auditoribus viā persuadēbūt: hinc docemur: virtutes sequi: vitia debellare. et nos: qd̄ ne-
quid oībis domitor alexander: nosmet rationi parendo subiugare: celū pro stipendio consecu-
turi: et famā in terris haud obscuriore: q̄ qui terrarū monstra deucere. Et inde nāq̄ famā tan-
tum et quidē breuē traxerūt: tot crumnis vitē partā. Hinc merces. Hinc indebile nomē: et qd̄ he-
roum nulli contigit: diē insuper sibi perpetuo colendū: sincera vi animi cōparandū. tutius pro-
fecto quā credere nos pelago tumidū: et: etib⁹ circūquaq̄ vallentibus: semp̄ in labijs (ut au-
deā p̄ferre) aīas gerētes: ut fecidū opib⁹ sardoniaci et cōchylati ad instructuosas hui⁹ terreni
seculi gloriā inter vrbiū p̄mates incedere valeam⁹. Deu hō infellit: et vanū aīal. lōge: nimis. p̄se-
cro lōge sunt erūne pro tā momētaneis voluptatib⁹: quib⁹ euo tā diuturno acquiritis: tam breuif-
sim⁹ carituri. hic eterna manat glia et ver⁹ delitiaz thesaurus: multis incognit⁹: nō qualē rag⁹
lustranis: aut lydijs vchit herm⁹ harentis. sed quali fruis ipa celi curia. hoc ē ditēdū. hoc sunt
implende crumene: ne: quū illuc app̄uerimus: pecunijs hospitatur: dicat nobis. sunt hec ce-
saris munifera. hic non admittitur. alio d̄uertite. Hīs itaq̄ d̄uitijs insudemus: ciuili rabie:
tyrannica cupiditate: et hostilibus rapinis non surripēdis: quibus locupletari decoratq̄ ce-
lestem hierusalē ingredentes nobis inter summi regis paranymp̄hos locum nāciscamur: per-
petua in terris gloria: eternis in celo delitijs in æternū fruituri. Valere.